

Senin Cehenneminde

– AhmetİDRİSOĞLU · 22 Ekim 2012

Senin cehenneminde, narınla yanıyorken,
Azabın az geliyor, teninle kavur beni,
Sevdanın mihnetini mükâfat sanıyorken,
Umman-ı cedidine rüzgâr ol, savur beni.

Senin cehenneminde ne gündüz var, ne gece,
Mehtabım ol ey canan, aşkınla ısıt beni,
Neden bana uzaksın, bu ne böyle bilmece,
Üşüyorum ne olur, koynunda ısıt beni.

Senin cehenneminde sanki kalem izi var,
Kader deyip bırakma, hiç vazgeçme ne olur?
Korkularım dağlarca, yüreğimde sızı var,
Bu zehri ben içerim, sakın içme ne olur?

Senin cehenneminde zebanimsin sen benim,
Yinede gözlerimde seni melek görürüm,
Katlim için yeminli tek canımsın sen benim,
Yine de ben kendimi yollarında sürürüm.

Senin cehenneminde her bahar hazan olsun,
Son güzümde açılan kızıl gül olsan yeter,
Ben razıyım yanmağa, yanımda canan olsun,
Bağrıma basılacak kızgın kül olsan yeter.

21.Ekim.2012 23.05